

Az írat papír alapú íratról
készített másolat.

Debrecen, 20..... 2017-12-28.....asp.

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35.-45.

Ügyszám:

10/75-0/2018

Érkezett:

Alulírottak

....., az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

Peldány:

Kezelőiroda:

Melléklet:

Tisztelt Alkotmánybíróság!

DEBRECENI JÁRÁSBÍRÓSÁG		
22533/16		
Érkezett: 2017 DEC 28.		
Pld.: 1 db	Melléklet: db	Leróva ill: db

alkotmányjogi panasz

indítványt terjesztjük elő. **Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg –jelen alkotmányjogi panaszhoz 2. és 3. számú mellékelteként csatolva- a Debreceni Törvényszék 2.Pf.20.726/2017/5. sz. ítélete valamint a helybenhagyásával jogerőre emelkedett Debreceni Járásbíróság 16.P.22.533/2016/29. számú ítélete alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat mivel sértik Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdésének rendelkezéseit.**

I n d o k l á s:

Az alkotmányjogi panasz, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény /a továbbiakban: Abtv./ 27. § alapján kerül előterjesztésre, amely szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítéletek olyan egyedi ügyben születtek, melyben peres félként szerepeltünk, számunkra marasztaló döntések, a lentebb részletesen kifejtettek szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított egyrészt a tisztességes eljáráshoz továbbá az ésszerű határidőn belüli döntéshez való jogainkat sértik.

Ügyünkben a Debreceni Törvényszék másodfokú eljárásban hozott döntése /ítélet/ ellen jogorvoslati lehetőség már nincs biztosítva, felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban.

A Debreceni Törvényszék ítélete 2017. október 31. napján került kézbesítésre /RL40020239426956 továbbá RL40020239426943 könyvelt postai küldemények/, így a mai napon benyújtott alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. § (1) bekezdésében megjelölt hatvan napos határidőn belül történt.

Ügyünkben a Debreceni Járásbíróságon 2016. július 25. napján kereseti kérelmet terjesztettünk elő **-1. sz. mellékelteként csatolva-** közgyűlési határozatok érvénytelenségének megállapítása iránt, melyet I. fokon elutasítottak.

Az I. fokú ítélet ellen fellebbezéssel éltünk **-4. sz. alatt csatolva-**, és fellebbezésünk további konkretizálását tartalmazó iratot és új bizonyítékot is benyújtottunk **-5a és 5b. alatt csatolva-**, és **kifejezetten kértük „a másodfokú eljárásban mindenre kiterjedő érkeletést”** is (5. oldal 2.bekezdés).

Az I. fokú ítélet helybenhagyásával II. fokon szintén elutasítást kaptunk, számunkra hátrányos ítélet született. Ügyünk 1 év és 1 negyedévig húzódott I. és II. fokon. Az eljárás során (I. és II. fok) többször tettünk kifogást az eljárás szabálytalanságai, és az eljárás elhúzódása miatt is. Közöttük a tisztességes eljáráshoz való jogaink megsértése miatt is.

Lényeges kérelmeink, bizonyítékaink nem vizsgálták meg, nem értékelték, indoklás nélkül figyelmen kívül lettek hagyva. Ezeken túl az eljárás elhúzódott.

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdésének rendelkezése: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

A tisztelt **Alkotmánybíróság 7/2013. (III.1.) AB határozatában** meghatározta „azokat a tisztességes eljárás alaptörvényi szabályának védelmi körébe tartozó minimális követelményeket, amelyeket a bíróságoknak az ügy elbírálása során feltétlenül szükséges érvényesíteniük. Az Alkotmánybíróság alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként értékelte a bírói döntések indokolásának alkotmányossági mércéjeként szolgáló, a tisztességes eljárásban rejlő, minimális követelményrendszer kidolgozását.”

A tisztelt **Alkotmánybíróság a 7/2013. (III.1.) AB határozat**, indoklás [33] **kimondta**, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményrendszere elismeri az indokolt bírói döntéshez fűződő alapvető jogot is. Melyet ezt megelőzően is, az **Emberi Jogok Európai Bírósága is többször kimondott**.

Továbbá kimondta az Alkotmánybíróság, **7/2013. (III.1.) AB határozat**, indoklás [34]:

„...az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit **kellő alaposítással megvizsgálja**, és ennek **értékeléséről határozatában számot adjon**. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.”

A vonatkozó eljárási törvény a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.).

A Pp. 166. § (1) bekezdésének előírása: „Bizonyítási eszközök különösen a tanúvallomások, a szakértői vélemények, az okiratok és egyéb tárgyi bizonyítékok.”

A Pp. 206. § (1) előírása: „A bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.”

A Pp. 221. § (1) bekezdés előírása: „Az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tény nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.”

BDT2004. 1085 „Az ítélet megfelelő indokolása nem pusztán formális kötelezettség, hanem ezen múlik az ítélet meggyőző ereje. A döntés megalapozottságát az indokolásnak kell biztosítania a való tényállás megállapításával és a vonatkozó anyagi jogszabályok helyes alkalmazásával. Az indokolási kötelezettség megsértése tehát a lényeges eljárási szabálysértések közé tartozik. Alkalmazott jogszabály Pp. 221. § (1) bek.”

Az ítéletet a bíróság teljes körűen indokolni köteles. Nem elfogadható az olyan indoklás, ami az egyes bizonyítékok tartalmát nem fejt ki, vagy általánosságban mozgó kijelentéseket helyez előtérbe, vagy fentiek szerint előírt indoklás helyett homályos sejtések a bíróságok részéről, mint a megsemmisíteni kért I. és II. fokú ítéletekből idézve pl.: „*értelmezhetetlen*”, „*talán*”, „*feltehetőleg*”, stb.

Pp.114§ előírása: „A fél az eljárás szabálytalanságát a per folyamán bármikor kifogásolhatja. ... Ha a bíróság a kifogást figyelmen kívül hagyja, ezt lehetőleg nyomban, de legkésőbb az eljárást befejező határozatában megindokolni köteles.”

Az I. fokú eljárásban tanúbizonyítást is indítványoztunk, több tételre vonatkozó bizonyítás végett.

Az Alkotmánybíróság nem egy további jogorvoslati fórum a rendes bírósági rendszerben, de a fent már kifejtettek szerint vizsgálja, hogy a bírói döntés vagy az alkalmazott ill. figyelmen kívül hagyott jogszabályi rendelkezés sérti-e az Alaptörvényben biztosított jogainkat.

Így az érthetőség végett, a tanúbizonyítás perbeni súlya miatt kifejtve, mert mind a vitatott terv, mind a jogos érdeksérelem miatt (1. sz. alatt csatolt kereseti kérelem 3. oldal utolsó, 4. oldal első bekezdések) a per tárgyát képező milliós tételben elvégezhető és a per alatt időközben nagyobb részben már el is végeztetett, vitatott víz vezetékek cseréje okán, hiányzó vagyonelemtár okán, és közös tulajdonú bérleti helyiségekre vonatkozó tanúvallomás.

A 2016. december 03. kelt iratunkat, tanúbizonyítás iránt **6. sz. mellékletként csatoltuk**. Az idézni kért ██████████ 2017. január 23. napján megtartott tárgyaláson tanúvallomást tett. Ezt a /26. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvet is **csatoltuk jelen irathoz 7. sz. mellékletként**.

Az I. fokú bíróság ítéletének indoklásában hivatkozta az alperes id.: „*megfelelő igazolásaként*” ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ egyéni vállalkozó id.: „*véleményét*”. Továbbá iratellenesen azt is rögzítette, hogy szerinte a munkálatok szükségessége nem vezethet a kisebbség lényeges jogos érdekei megállapítására, és az ítéletben rögzített szerint felperesek e körben bizonyítékot, bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő. **Ítélet 11. oldal** utolsó előtti bekezdés.

A tisztelt Alkotmánybíróság munkájának segítésére, **zöld színnel jelöltük** is a bekezdést.

A bíróság szerint „*megfelelő igazolásokat*”, nevezett egyéni vállalkozói véleményeket **8.a és 8.b. alatt csatoltuk** jelen alkotmányjogi panaszunkhoz.

Az ítélet indoklásával ellentétben a Pp. 166. § (1) bekezdésének előírása alapján mint bizonyítási eszköz, a peres eljárásban történt a fentebb már megjelölt tanúvallomás.

A tanú a felperesek állításait támasztotta alá. A felperesekkel egyetemben előadta, hogy az alperes képviselőjében eljáró közös képviselő által becsatolt, szerelőinek „*véleményben*” foglaltakkal ellentétben, a valóságtól eltérően a vízvezetékek cserék előtt állapotfelmérés sem történt, de indokolt okokról sem tud /leázás/.

A 7. sz. mellékletként csatolt /26. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldal 1 bekezdése rögzítette: „Nem, előtte mégsem voltak kint, ilyen nem volt, hogy felmérték volna az állapotát, csak kijöttek, bejöttek, kicserélték.”

A bíró kérdésére előadta még: „Nálunk beázás nem történt és arról sem tudok, hogy a társasházban bárki beázott volna a szomszédról.”

Ezt a perdöntő bizonyítékot /tanúvallomás/ az I. fokú bíróság nem értékelte, indoklás nélkül figyelmen kívül hagyta, majd a fellebbezési eljárásban felperesek által külön erre is kitérve (4. sz. alatt csatolt irat 1. oldal utolsó bekezdés, 5.a. alatt csatolt irat 3. oldal, lap közepétől) a II. fokú bíróság ugyanígy járt el, hozta meg határozatát és hagyta helyben előbbit is.

És nem arról van szó, hogy a peres felek álláspontjától eltérően, de értékelték volna a tanú által előadottakat. Nem értékelték, említés szintjén sem szerepel a megsemmisíteni kért ítéletekben.

Ezeket túlmenően:

A tanú a per tárgyát képező elszámolások tárgyi eszközleltárra vonatkozóan, a 7. sz. mellékletként csatolt /26. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldalon rögzítettek szerint előadta:

„Valóban rendelkezik a társasház a 177-179. számú lépcsőházak közötti belső folyosón egy helyiséggel, ahol a korábbi közös képviselő fogadó órákat tartott. Ott volt bent egy szekrény, asztal és szék.”

Tehát már a bútorozott iroda miatt is kell legyen eszközléltár.

Az I. fokú bíróság ítéletében meg is állapítja, hogy a 2015. évi elszámolás ebben hiányt szenved, azonban általánosságban mégis csupán annyit ad, hogy:

„... a felperesek az általuk indítványozott [REDACTED] tanú vallomásaival nem tudták hitelt érdemlően bizonyítani azt, hogy a korábbi közgyűlésen elhangzottakkal és elfogadottakkal ellentétben az alperes rendelkezne a közösség tulajdonát képező vagyontárgyakkal.”

Ítélet 11. oldal harmadik bekezdés. A tisztelt Alkotmánybíróság munkájának segítésére, zöld színnel jelöltük ezt a bekezdést is.

Tehát általánosságban mozgó kijelentést tett, és nem fejtette ki a bizonyíték tartalmát. Nem adta indokát miért ne lenne „hitelt érdemlő” bizonyíték. Nem tett eleget indoklási kötelezettségének.

Továbbá nem fejt ki -ahogy fogalmaz- a „korábbi közgyűléseken elhangzottak” és „elfogadottak” tartalmát sem. Mik ezek, amik igazolnák, hogy nem kell lennie tárgyi eszközléltárnak. Nem tudni pontosan milyen becsatolt iratokra hivatkozik, mikor általánosságban mozgóan „közgyűlési jegyzőkönyvet” vagy „előterjesztéseket” csupán említ. Itt sem tett eleget indoklási kötelezettségének.

A teljesség igényével előadjuk, a bekezdésben, a zárójelben szereplő felsorolásban a bíróság által hivatkozott egyetlen évszám 2015. év. Azonban ez évben tartott közgyűlésről készült jegyzőkönyv tudomásunk szerint **a per során senki által csatolva sem lett.**

Mindezeket is hiába kifogásoltuk a II. fokú eljárásban, a II. fokú bíróság indoklás nélkül figyelmen kívül hagyta, említés szintjén sem foglalkozott vele.

Ezeket túlmenően:

A másodfokú eljárásban, új bizonyítékként benyújtásra került, az I. fokú bíróság ítéletben (11. oldal 2. bekezdés) név szerint is külön meghivatkozott [REDACTED] számvizsgáló bizottság elnök irata is (5.b alatt csatoltuk). Az irat keltezése „Debrecen, 2017-05-26”, tehát jóval az I. fokú eljárás befejezése és fellebbezésünk benyújtás után keletkezett csak, ami a 2017. május 27.-i közgyűlésen került a megjelent tulajdonosok, így a mi birtokunkba is.

A számvizsgáló bizottság elnöke kifogásait tartalmazó iratában, mások mellett kifogásolta azt is, hogy a Fundamenta lakáskassza éves kivonatát nem kapta még mindig meg, iratának keltezése, azaz 2017. május 26. napján sem.

Az elnök irata külön nem tartalmazza, de itt, a per tárgyát képező, több millió forintos értékű lakáskassza hiányos elszámolása a tárgya kifogásának.

A II. fokú eljárásban ezt egyértelműen, és félremagyarázhatatlanul a per tárgyát képező lakáskassza –és nem bármi más- elszámolásának hiányának bizonyítására jelöltük és csatoltuk be. Függetlenül attól, hogy erre egy későbbi közgyűlésen derült fény.

„Az iratban kifogásolja, hogy a korábban felmondott lakáskassza kivonatát nem kapta meg. Tehát ez is azt bizonyítja a lakáskassza elszámolása még akkor a számvizsgáló bizottság felé sem történt meg.” /5a. alatt 5. oldal utolsó, 6. oldal első bekezdés./

Ugyancsak a 2017. május 27. tartott közgyűlésen jutott tudomásunkra, mert [REDACTED] akkor adta elő, hogy a víz felszálló vezeték cseréje, az ő lakásában is megtörtént, és úgy zajlott, hogy a cserét előzetes felmérés nem előzte meg. Tehát ez is ellentétben áll az I. fokú ítéletben hivatkozott alperesi „megfelelő igazolással”.

Mindezekért tanúkenti meghallgatását is kértük (5a. csatolt irat 6. oldal.)

Mínthogy ezek értékelésére, elbírálására az I. fokú eljárásban nem volt lehetőség, azért mert később keletkeztek, így az eljárási törvény a II. fokú eljárásban biztosított lehetőséget ezek elbírálására. Ezt a Debreceni Törvényszék nem is vitatta.

Ezt a bizonyítékot és továbbá a kért tanúbizonyítást a II. fokú bíróság kellő alaposággal nem vizsgálta meg, határozatában nem adott számot, helyette homályos sejtésbe bocsátkozott.

II. fokú ítélet 4. oldal. „... ez utóbbi pedig feltehetőleg a 2016. évi beszámolóval lehet kapcsolatos...”

Nem tett eleget az előírt indoklási kötelezettségének.

Ezeken túlmenően:

Az I. fokú ítélet indoklása olyan felperesi előadásokra is hivatkozik, ami nem volt, azt elő nem adta.

Ítélet 9. oldal utolsó előtti bekezdés. A tisztelt Alkotmánybíróság munkájának segítésére, zöld színnel kiemeve jelöltük ezt a bekezdést is.

Ez is külön kifogásra került a II. fokú eljárásban (5a. alatt csatolt 3. oldal 4. bekezdés) , azonban, a II. fokú bíróság indoklás nélkül figyelmen kívül hagyta, említés szintjén sem foglalkozott ezzel sem.

Megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogunkat, mert nem ezen jog követelményeinek megfelelően alkalmazták az eljárási törvény /Pp./ –fentebb konkrétan hivatkozott- indoklási kötelezettségre vonatkozó szabályokat. Nem adtak számot arról, hogy a -fent részletesen kifejtett szerint- felperesek kereseti kérelmét, azt alátámasztó bizonyítékokat, mint az ügy lényeges körülményeit, miért hagyták teljesen figyelmen kívül. Továbbá nem vizsgálták meg kellő alaposággal, és nem adtak számot a II. fokú eljárásban benyújtott új bizonyítékról, indítványozott tanúmeghallgatásról sem. Továbbá indoklásban felperes fél által elő sem adott tételekre is hivatkoztak. A tisztességes eljáráshoz fűződő jog tartalmi követelménye az ítéletek indoklásával szemben, hogy az eljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően ezeket a lényeges tételeket is kellő mélységben megvizsgálja, és ennek indokait döntésében mutassa be, de ezekre nem került sor.

Előterjesztettünk az eljárás során több kifogást az eljárás szabálytalanságai miatt. A I. fokú eljárás alatt a bíróság ezt mind kivétel nélkül figyelmen kívül hagyta. A Pp.114§ előírása erre külön indoklási kötelezettséget ír elő „*legkésőbb az eljárást befejező határozatában megindokolni köteles.*”

Ezeket a kifogásainkat is tartalmazó 2016. szeptember 12. benyújtott, 2016. október 25. benyújtott, 2016. december 12. benyújtott, és 2017. január 23. benyújtott beadványainkat **9.szám, 10.szám, 11. szám, és 12. szám alatt csatoltuk.**

A II. fokú eljárásban kifejezetten kitértünk a 16.P.22.533/2016/5. végzésben foglaltakra tett kifogásokra is, miután indoklás nélkül maradt. **A végzést 13. szám alatt csatoltuk.**

Nevezett kifogásaink jelen alkotmányjogi panaszunkhoz 9. sz alatt csatolt iratunk 3. oldalának 4./ pontjában rögzítettek.

Ezzel kapcsolatban most is kiemeljük, a végzésben foglaltak szerint, a beadványokra vonatkozóan, nem teljes bizonyító erejű magánokirat benyújtását írták elő, hanem konkrétan azt, hogy „két tanú nevével, címével aláírásával ellátva nyújtás be.”

Az eljárási törvény alapján ilyen kötelezettség nincs. Míg nekünk felpereseknek előírták „keresetlevelüket” és minden „további beadványait” érintően, addig az alperesnek nem. Kifogásaink ellenére tájékoztatást sem kaptunk, figyelmen kívül hagyták.

Így tehát, hogy -törvényi előírás hiányában- konkrétan ilyen tanúzott irat benyújtását fogadják csupán el /és nem mást/, az ítéletben foglaltakkal ellentétben /14. oldal utolsó bekezdés/, valójában értelmezhető az eljárási kifogás, és a Pp.114§ előírása alapján ezeket kellett volna indokolni a bíróságoknak, mert ezek kerültek kifogásolásra. Ugyanígy a példányszámok tekintetében. Azonban ezekre nem került sor. **Kellő alapoossággal nem vizsgálták meg 2016 szeptember 12. benyújtott kifogásaink, és az előírt indoklás elmaradt.**

Ezeket túl, a II. fokú eljárásban is külön kitértünk, az I. fokú eljárás alatt 2016. december 12. tett eljárási kifogásunkra -11. sz alatt csatolt irat 1/. pont- a Pp. 3.§ (3) kogens előírása megsértése miatt.

A 2016. november 02. napján tartott, a per első tárgyalásról készült 16.P.22.533/2016/15. számú jegyzőkönyvet, mely a kifogásolt tájékoztatást tartalmazza, **14. szám alatt csatoltuk.**

Jogszabályokkal alátámasztva akkor is előadásra került, a tájékoztatás elmaradt. A kifogást a Járásbíróság formálisan elintézte azzal, hogy kijelentette „...a peres feleket részletesen tájékoztatta...” (jegyzőkönyv 16. oldal 2. bekezdés).

Az I. fokú eljárásra tekintettel kifejezetten kérésre került az is, ha valamiért a Törvényszék sem észlelné, szíveskedjen pontosan meghivatkozni, és idézni is, hol kerültek rögzítésre a bizonyítás sikertelenségének következményeiről szóló tájékoztatás, vagy az egyediesített, konkrét bizonyításra szoruló tények, stb. /5a. 1. és 2. oldal/ **Azonban kellő alapoossággal nem vizsgálták meg, figyelmen kívül hagyták, indoklás itt is elmaradt.**

Továbbá, az I. fokú eljárásban ideiglenes intézkedés iránt is kérelmet terjesztettünk elő. Sajnálatosan iratellenes, törvénysértő végzést hozott a bíróság, amiért is fellebbezést nyújtottunk be. Azonban a Járásbíróság maga által is elismerten (ítélet 17. oldal 2. bekezdés) eljárási szabálysértést követett el, és az illetékről nem adott felhívást. Így a fellebbezést, felterjesztését követően, a II. fokú bíróság nem bírálta, hanem illeték megfizetését írta elő végzésben.

Mivel a végzés kézhezvételéig eltelt három hónap, és a közös képviselő több millió forint értékben elvégeztetett olyan munkálatokat, melyeket eredeti állapotba visszaállítani már nem lehet, ezért a továbbiakban kifogásainkat a Pp. 114. § alapján az eljárás kifogásként tartottuk fent. Szintén a **11. szám alatt csatolt** 2016. december 12-i irat 5. oldal 5/. Pont

Kellő alapossággal ezt sem nem vizsgálták meg, csupán az illeték felhívásának elmaradásával összefüggésben elismerve említik meg, de a lényegét érintően az iratellenes, törvénysértő tételeket figyelmen kívül hagyták, indoklás itt is elmaradt. Ítélet 17. oldal 2. bekezdés.

Ezekén túl, II. rendű felperes neve az iratokon, ügyfélfogadási sz.gépes rendszerben fel tüntetve nincs, helyette sorozatosan mint „társ, +1 fő” szerepel, külön **kifogásoltak ellenére is**. Amellett, hogy kifogásai figyelmen kívül maradtak, szabályszerű idézése sem történt meg a tárgyalásokra, mind az I. mind a II. fokú eljárásban, a Pp. 96. § (1) bekezdésének megsértésével is.

Az idéző végzéseket 15, 16. és 17 szám alatt csatoltuk. Utóbbi kettőt eredetiben.

Továbbá nem biztosították az egyenlő feltételeket. Tény, a 2017. január 23.-i /26. sz. tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített és hivatkozott alperesi iratokat, amikre ítéletében is hivatkozott a Járásbíróság, tehát a per tárgyát érintő releváns alperesi iratok, amit az eljárás alatt a II. rendű felperes nem ismerhetett meg. Ezt a **jegyzőkönyvet 18. szám alatt csatoltuk.**

Az iratokat csupán az I. fokú eljárás befejezése, a tárgyalás berekesztése után küldte meg. A boríték másolatot **19. szám alatt csatoltuk.**

A postabélyegző szerint a postára adás dátuma 2017-01-27. volt.

Míg a II. rendű felperes nem kapott lehetőséget megismerni, reagálni, addig az alperessel szemben nem alkalmazta a bíróság a 2016. november 02. napján tartott tárgyaláson hozott végzésében (jegyzőkönyv 7. oldal) foglaltakat, miszerint:

„Felhívja a bíróság a feleket, hogy további nyilatkozataikat, esetleges bizonyítási indítványait a végzés közzétételétől számított 15 (tizenöt) napon belül pénzbírság és bevarás nélküli határozathozatal terhével terjesszék elő”

A fentebb már jelöltek szerint a jegyzőkönyvet 14. sz alatt csatoltuk. A kifogásolás ellenére (5a. 4. oldal) a **II. fokú bíróság sem vizsgálta meg kellő alapossággal, csupán általános utalást tett.** 3. oldal 2. bekezdés „...a felperesek is, nagyszámú beadványt terjesztettek a bíróság elő ... ami önmagában **arra utal**, hogy perbeli eljárási jogait gyakorolhatták...”

Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint része a tisztességes eljárásnak az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége. 8/2015. (IV. 17.) AB határozat

A peres eljárás során minden, a per tárgyát érintő releváns iratot a peres felek mindegyike ugyanolyan mélységben és teljességben, továbbá azonos módon ismerhesse meg. Ez biztosítja a jogvitában álló peres felek között a „fegyverek egyenlőségét”, ezáltal a tisztességes eljárás alkotmányjogi értelemben vett minőségét. 15/2002. III. 29. AB határozat

Megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogunkat, mert nem ezen jog követelményeinek megfelelően alkalmazták az eljárási törvényt /Pp./ –fentebb konkrétan hivatkozott- indoklási kötelezettségre vonatkozó szabályokat. A fent kifejtettek szerint, nem vizsgálták meg kellő alapossággal, és nem adtak számot a felperesek eljárási kifogásaira sem. A tisztességes eljáráshoz fűződő jog tartalmi követelménye az ítéletek indoklásával szemben, hogy az eljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően ezeket a lényeges tételeket is kellő mélységben megvizsgálja, és ennek indokait döntésében mutassa be, de ezekre nem került sor.

Továbbá azzal is megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogunkat, hogy nem biztosították az egyenlő feltételeket, a „fegyverek egyenlőségét”.

Ezeket túl fenntartjuk, az eljárás elhúzódó volt, és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított további, az ésszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jogunkat is megsértették.

Az eljárás elhúzódása vonatkozásában az ügy egyedi körülményeit kell figyelembe venni. Erre azonban nem került sor. Ilyen körülmények a per tárgyát képező munkálatok elvégzése, melyeket eredeti állapotba visszaállítani sem lehet elvégzésük után. Nem csak a per egésze volt elhúzódó, a fent hivatkozott ideiglenes intézkedésben sem volt 3 hónap után jogerős határozat, holott az soron kívüli eljárás kellene legyen.

A jogszabályok betartása mellett is lehet egy eljárás elhúzódó, azonban ügyünkben ez sem teljesült.

De, fentieket túl akkor is konkrét törvényi határidőt sértettek, mikor a Pp. 254. § (4) előírása alapján bizonyosan nem tartották meg a határidőket, mert a 2017. augusztus 29. hozott ítélet, a Debrecen 2 posta postabélyegzője szerint, csupán 2017-10-13.-án került megküldésre felpereseknek. Boríték másolatokat **20. sz. alatt csatoltuk.**

A boríték másolatokra vonatkozóan, tájékoztatásul adjuk elő, hogy azok azért vannak -postai dolgozó által- áthúzva, mert a Magyar Posta úgy kezdte meg azoknak a visszaküldését, hogy a törvényes határidő az átvételre el sem telt. Kerestetni kellett azokat. Az átvételt az sem segítette, hogy az értesítő szelvényekkel hasonlóan kaptuk meg.

Végezetül, mivel senki választ adni nem tudott, tisztelettel kérjük az Alkotmánybíróság előzetes tájékoztatását abban is –nem csak ezen ügyet érintően-, hogy az Emberi jogok Európai Bíróságához előterjeszhető kérelem előfeltétele-e az alkotmányjogi panasz? Tehát mindenképp ki kell-e meríteni előtte az alkotmányjogi panasz lehetőségét is?

Az alábbi adatvédelmi nyilatkozatot is tesszük:

Személyes adataink nyilvánosságra hozatalához nem járulunk hozzá.

Tisztelettel:

Debrecen, 2017. december 28.

